

वासवस्येति ॥ वासवहस्ते स्वर्गिभोग्यममृतं ॥ ब्रह्मणोहस्तेच योगिभोग्यममृतं तदानयनवचोऽत्युत्तयलंकारपरं ॥ २८ ॥ समुत्क्षिप्य स्वस्थानादुत्पादनपूर्वकं गृहीत्वा यद्वा
ततः परतोपि गच्छेयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ वेगवन्नितिसंबुद्धिः ॥ ३१ ॥ त्वत्संबन्धिभ्यां कल्याणद्वौ रुचिराभिलाषोऽप्येते ॥ यद्वा तव कल्याणं वाञ्छितारः ॥ ३२ ॥

वासवस्यसवजस्यब्रह्मणोवास्वयंभुवः ॥ विक्रम्यसहसाहस्तादमृतंतदिहानये ॥ २८ ॥ लंकांवापिसमुत्क्षिप्यगच्छेयमितिमेमतिः ॥
तमेवंवानरश्रेष्ठं गर्जतममितप्रभं ॥ २९ ॥ प्रहृष्टाहरयस्तत्रसमुदैक्षंतविस्मिताः ॥ तच्चास्यवचनं श्रुत्वा ज्ञातीनां शोकनाशनं ॥ ३० ॥
उवाचपरिसंलृष्टो जांबवानप्लवगेश्वरः ॥ वीरकेसरिणः पुत्रवेगवन्मारुतात्मज ॥ ३१ ॥ ज्ञातीनां विपुलः शोकस्त्वया तात प्रणाशितः ॥ त
व कल्याणरुचयः कपिमुख्याः समागताः ॥ ३२ ॥ मंगलान्यर्थसिद्ध्यर्थं करिष्यंतिसमाहिताः ॥ ऋषीणां च प्रसादेन कपिद्वन्द्वमतेन च
॥ ३३ ॥ गुरुणां च प्रसादेन संप्लवत्वं महार्णवं ॥ स्थास्यामश्चैकपादेन यावदागमनंतव ॥ ३४ ॥ त्वद्गतानि च सर्वेषां जीवनानि वनौक
सां ॥ ततस्तु हरिशार्दूलस्तानुवाच वनौकसः ॥ ३५ ॥ कोपिलोकेन मे वेगं प्लवने धारयिष्यति ॥ एतानीह न गस्यास्य शिलासंकटशालि
नः ॥ ३६ ॥ शिखराणि महेंद्रस्य स्थिराणि च महान्ति च ॥ येषु वेगं गमिष्यामि महेंद्र शिखरेष्वहं ॥ ३७ ॥ नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिष्पद
शोभिषु ॥ एतानि मम वेगं हि शिखराणि महान्ति च ॥ ३८ ॥ प्लवतो धारयिष्यंति योजनानामितः शतं ॥ ततस्तु मारुतप्रख्यः स हरिर्मारुता
त्मजः ॥ आरुरोहनगश्रेष्ठं महेंद्रमरिर्मर्दनः ॥ ३९ ॥ दृतं नानाविधैः पुष्पैः मृगसेवितं शाद्वलं ॥ लताकुसुमसंवाधं नित्यपुष्पफलद्रुमं ॥ ४० ॥

द्वन्द्वमतेन आशीर्वादः ॥ ३३ ॥ तव यावदागमनं एकपादेन स्थास्यामः त्वया प्रियं श्रोतुं एकपादेन स्थित्वा तपश्चरिष्याम इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्लवने सति मम वेगं न कोपि
धारयिष्यति ॥ शिलासंकटं शिलासमूहः ॥ अतएव एतानि स्थिराणि शिखराणीत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धातुनिष्पदः धातुसमूहः ॥ ३८ ॥ मारुतप्रख्यः तत्सदृशः ॥ ३९ ॥
मृगैः सेवितं शाद्वलं वृणवद्देशो यस्य ॥ ४० ॥